

Jammer

maandag 11 februari 2013

Laatst geupdate op maandag 11 februari 2013

De overheid heeft geld nodig omdat ze het weer eens heeft moeten afleggen tegen de gehaaide jongens en meisjes van het grote geld. Net zoals gemaakte afspraken, gewekte verwachtingen en verworven rechten. Nou ben ik een groot voorstander van een dynamische samenleving en ik houd van een verrassing. Maar in mijn eenvoudige burgermanshoofd spookt er ook nog zoiets als voor je eigen fouten opdraaien. Als moreel beginseltje. Kan de overheid dus niet zelf voor het gerezen ongemak opdraaien? In plaats van aan mijn zuurverdiende spaarcenten te komen?

Goede vraag, maar die overheid zijn we natuurlijk zelf. Het is treurig het te moeten constateren maar wel juist omdat het de harde werkelijkheid is. De vrijheid die de democratie ons biedt, geeft volop ruimte aan zowel grenzeloze domheid en onderbuikgevoelens en het ik als navel van de wereld als aan wijsheid en hooggestemde idealen en uitgebalanceerde visies op een rechtvaardige en gelukkige samenleving voor ons allen. Overigens is de keuze voor de koppeling van domheid aan ik en wijsheid aan samen in dit verband irrelevant. Want eenmaal door de molen van de democratie levert een en ander iets uiterst onbestemds en treurigs op. Heden ten dage.

We krijgen de overheid die we verdienen. Een onbetrouwbare, bijvoorbeeld, als we zelf niet te vertrouwen zijn. Omdat we vandaag zus en morgen zo stemmen. Omdat we onzeker zijn over wat we wel en wat we niet willen. Over wat wel en wat niet goed voor ons is. Omdat we ons gemakkelijk laten meeslepen van de ene hype naar de andere. Omdat zelf nadenken en keuzes maken moeilijk en vermoeiend is. Omdat de automatische piloot die ons gemakzuchtige zekerheid geeft niet blijkt te werken als de omstandigheden verzuwen.

Op alle dynamiek voorbereid zijn blijkt altijd weer op de eerste plaats een kwestie van geld. Wie heel veel geld heeft, hoeft zich helemaal nooit zorgen te maken over de onbetrouwbaarheid van de overheid en de verwarring van een bevolking. Vandaar de niets ontziende run op het spul van sommigen onder ons. Maar wie een (klein) beetje veel geld heeft, komt met Rutte II al aardig in de gevarezone. Wat – uit zuinigheid gespaard – bedoeld was om nu en straks de vrije tijd een beetje aangenaam door te komen, blijkt in enkele maanden getransformeerd in een buffer voor overheidstekorten. Jammer.